

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah :-
Velja za vse leto... \$3.00
Ima 10.000 naročnikov :-

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
in the United States :-
Issued every day except
Sundays and Holidays :-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 2. — STEV. 2.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 3, 1914. — SOBOTA, 3. JANUARJA, 1914.

VOLUME XXII. — LETNIK XXII.

Kritični dnevi v Mehiki. Usoda Ojinage se odloči.

DOGODKI PRED OJINAGO DEVE VEDNO BOLJ PROTIV KRI-
TIČNI TOČKI TER BO ODLOČITEV PADLA V PAR DNEVIH.
STRIC SAM POSTAJA HUM ANEN. — VOJNI TAJNIK JE
NAMREČ DAL POVELJE, NAJ SE NE ZAVRNE NA MEJIBE-
ŽEČIH FEDERALISTOV, KI HO ČEJO REŠITI GOLO ŽIVLJE-
NJE PRED USTAŠI.

Presidio, Tex., 2. jan. — Po

štiri dneve in pet noči trajajoči bitki med federalno posadko v Ojinagi in ustaši, se slednji sedaj pripravljajo na zadnji in odločilni naskok. Tukaj so merodajni pustolovec, ki je sam, nepodpiran od drugih vojakov, zadrževal s strojno puško vojake.

Danes zvezcer je prevladalo mnenje, da ustaši ne bodo mogli zavzeti mesto, ake ne bo federalcem zmanjkalu municijs. Ustaši se bodo moralni umakniti nazaj v Mula Pass, da obnove svoje pravizije.

El Paso, Tex., 2. jan. — General Scott, poveljnik mejni patrul Združenih držav, je dobil danes poročilo, da je dosegel general Villa v četrtek v Juarez ter prinesel s seboj \$100,000 v srebru, katere je oropal in kojih se hoče sedaj iznebiti. Scotta se je naprosto, naj pazi, ker je bilo srebro ukradeno Alyaldo Minig Co., neki ameriški korporaciji.

Washington, D. C., 2. jan. — Vojni tajnik je dal danes generalu Blissu, poveljniku ameriških čet v Texasu, naročilo, naj dovoli federalnim vojakom, ki pribeže preko ameriške meje, bivanje tostran meje, ako hočejo s tem rešiti svoje življenje.

Tukaj ni ničesar znanega o pogovoru med predsednikom Wilsonom in posebnim odpovednikom John Lindom.

Philadelphia, Pa., 2. jan. — Bojna ladija "Minnesota" je odpela danes iz tukajšnjega pristanišča v Vera Cruz, da izmenja, drugo tam nahajajoče se bojno ladijo. "Minnesota" spada k četrti diviziji atlantskega brodovoda, ki ter ima na krovu 916 mož.

Gulfport, Miss., 2. jan. — Predsednik Wilson je imel danes na krovu križarke "Chester" daljši pogovor z John Lindom, posebnim odpovednikom v Mehiki. O

vezbeni pogovora ni ničesar znana. Druga važna bitka divja pri Nuevo Laredo. Konstitucionalisti,

ki jih bodo ustaši usmrtili, aki jim pada v roke.

Prostor med mestoma in mejo je pokrit z mrtveci in ranjenimi. Zgodaj zjutraj je bilo videti ranjene, ki so se plazili proti reki, kjer so hoteli utišiti svojo grozno žejo.

Za danes se pričakuje več čet iz Fort Bliss in Fort Sam Houston. Z njimi se hoče okrepti mejne straže.

Druga važna bitka divja pri Nuevo Laredo. Konstitucionalisti,

ki jih bodo ustaši usmrtili, aki jim pada v roke.

Smrtno ponosrečeni

SLOVENCI IN SLOVENKE PRI

KATASTROFI V CALUMETU.

—

Iz Calumeta smo dobili poročilo, da so se sveti večer v Italian Hall smrtno ponosrečili sledeči Slovenci: Josip Butala, Barbara Viktorija, Katarina Gregorič, Barbara Jesih, njen otrok, Kristina Klarič, Mary Klarič, Katarina Klarič, Jakob Lustik, Rudolf Lesar, Mimi Lesar, Mihelčič Jera, Mihelčič Pavel, N. Papež, Marija Papež, Frančka Štaudohar, Mimi Smuk, Mary Krunic.

—

Z A S A M O 1 D O L A R D O R I VATE "GLAS NARODA" SKO ZI 4 M E S E C E V V S A K D A N

Krasni in brzi parnik
(Avstro-American proge)

Kaiser Franz Josef I.

edpluje v soboto dne 24. januarja
vožnja do Trsta samo 13 dnj.

do Trsta ali Reke - - \$39.00
do Ljubljane - - \$40.18
do Zagreba - - \$40.08

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja \$4.00 več za edenkratno, za otroke polovica. Ta oddelek posebno državljani priporočamo.

Voznje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Z Ellis Islanda.

Zadostni vzroki.

Mlado deklico so izključili, ker je baje nekoliko kratkovidna. Nobena obljuba ne pomaga.

PRESLABOTEN.

Zastopnik židovske družbe se je pritožil, pa skoraj gotovo ne bo veliko pomagalo.

NA MESTU MRTVA.

Naslednji modrijani bodo najbrže poslali nazaj Ano Mueller, ki se nahaja že dalj časa na otoku solza. Takoj po prihodu v domovino se bo vrnila nazaj v Ameriko in radovljivo snuo, če ji bodo tudi tedaj braniti inkvizitorji vstop v deželo.

Muellerjeva je despola sem s svojimi otroci na krovu parnika "President Grant", hoteč se podati k bratu Johnu Reissu, stanuječemu v hiši št. 912 Kelly Ave., Bronx. S prva se je namevala podati na pot s svojim možem, ker pa mora on odslužiti še nekaj mesecov pri vojakih, je šla sama.

Nasledniškim uradnikom je pojasnila celo zadavo, objubila, da bo prišel mož za nj, pa vse zaston. Poslali jo bodo v domovino, odkoder hosta prisla z možem skupaj nazaj.

17-letnega Rubena Gerbera bodo deportirali, ker ima po zatrdu takozvanih "zdravnikov," prešibke kosti. Fant ima pri sebi dovoj denarja, natančen naslov in za svoja leta tudi dovolj močne kosti, pa bo vseeno moral iti nazaj. Zastopnik židovske družbe se je sicer pritožil, toda gozdje se ne zmenijo dosti za pritožbe in napravijo, če je le mogoče, vse po svoji glavi in vodenim pametim.

Zaradi kratkovidnosti bodo deportirali 17-letno Ethel Fried, ki je namenjena k svojemu stircu v Chicago. Deklica je dosegel še vedno dobro videla in se ji enkrat dozvede, da bi kar naenkrat postala kratkovidna.

Umor ali samomor?

Coroner Flynn iz Bronxu je danes naznal, da se ne bo več počel s smrto stražnika James Bradleya in Laure Marsh Gibson, ker sta bila po njegovem meniju zastrupljena. Za slučaj se je sedaj zavzel državni pravnik Martin, ki je tako uvedel obširno preiskavo.

Bradleya in Gibsonovo so našli kot smo že poročali, mrtva v neki hiši v Bronxu. Sprva je bila policija maenja, da gre za samomor, pozneje se je pa dognalo, da sta pila zastrupljen mlečni punč.

Vlak povzpel tri potnike.

Akron, O., 2. jan. — Tri neznanne može je povzpel danes osebni vlak Pennsylvania-železnice v bližini tega mesta. Vsi trije so bili na mestu mrtvi. Šli so ob železniški progi ter stopili na stran, da se umaknejo nekemu tovornemu vlaku. Pri tem pa so prišli direktno pod osebni vlak, ki je vozil v nasprotni smeri. Bili so najbrž Amerikanci.

Predsednik je videl delo otrok.

Gulfport, Miss., 2. jan. — Ko je bil danes predsednik na pomolu, je videl veliko delavcev, ki so zaposleni pri sortiranju in eksploraciji ostrih. Videl je sedem do osemletne otroke, z razrezanimi, razjedanimi rokami, ki stoje do deset ur na dan na prepuhi in mrazu. Predsednik je skušal iti skozi naprave, a ostra para, ki je zavela proti njemu, ga je počnala nazaj.

Denarje v staro domovino

Brezsrečni šofer.

Grozna statistika.

Nekdo je z avtomobilom povožil 20letno deklico in oddirjal na prej. Nobenega sledu.

DRUGI MESTA MRTVA.

Nekdo je je motorman cestne železnice. V enem letu je bilo povzpelih v New Yorku 305 oseb.

DRUGOSZEV NASLEDNIK.

Velika železniška nesreča. 10 delavcev težko ranjenih. Grki ministri predsednik.

Iz Avstro-Ogrske.

Graf Stefan Tisza.

Največja želja ministrskega predsednika je, da bi se razmere v državnem zboru zboljšale.

DRUGI MESTA MRTVA.

Budimpešta, Ogrska, 2. jan. — Danes je imel v državnem zboru ogrski ministri predsednik graf Stefan Tisza značilen govor, ki se je tikal v prvi vrst voditeljev strank.

DRUGI MESTA MRTVA.

Med drugim je rekel slednje: Žalosten sem, ko vidim, da ne predimo nikam. Kadarkoli smo hoteli storiti kaj dobrino in splošno koristne, so nam še vedno nasprotovali člani opozicije. Ce bi se mi posrečilo poravnati na sprotna med strankami in posamezniki — kar je seveda moja najiskrenjša želja — bi lahko rekrel. Poklicani zdravnik je konstatiral, da ima prebito črepino. Policia, ki se je takoj odpravila na divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej. John Kelly, motorman pocrstne železnice, je videl na progi ležati žensko truplo. Stopil je z voza, ju odnesel v karo in jo pripeljal do hotela Weidmann, kjer so dognali, da je nesrečna Olga Garetsky, ki se nimeni zanj, ampak je odijel v divjen diru naprej

Godec Janez.

Povest iz življenja. — Spisal

Z. N.

—

(Dalje.)

Bilo je sredi tedna tako pred Vsemi Svetimi. Vreme je skremčilo svoj vredni obraz. Burja je vleka po kozjerških pašnikih in poljih tako nepričazno in oduren, da se je nebo obleko in debele, puste in krmežljave oblake, kakor bi se balo pred njenimi tesnimi objemi. Bil je pravi pravati jesenski četrtek. Ta dan se je torej prijetilo, da je prišla po dolgem času petdesetletna devica Meta, sestra godec Lovrenca, v vas — po meso.

"Kaj pa, Meta, ali imate snubače v hiši?" jo vpraša mesar in župan v eni osebi čudec se nena-vadnemu prihodu Metinemu. Saj je bilo znano, da je Meta velika skopulja.

"Kaj si rekel?" vpraša Meta mesarju nastavivši desno uho, ker je bila na levega gluba.

"I, če so snubači prišli k tebi," ji odgovori mesar na ves glas.

"Ježešmarija! Ob tako resnem času pa se še norujejoči iz starih ljudij. Poslušaj me Jože! Lovrene je zbolel tako hudo ponoči, da ni mogel vstati danes zjutraj iz postelje. Rekel mi je: 'Meta, vzemi iz omare par groše, pa pojdi k Zupanu po meso. Bolan sem, pa mraz me tresa.' In šla sem. Bojim se, da mi brat umrje. Bog se usmili nas revnih sirot."

"Kaj, Lovrene je zbolel, pravil" se začudi mesar naširoko.

Meta pa ga ni slišala, ker je bila spet z levim ušesom obrnjena proti mesarju. Vzela je pet unč mesa, ga plačala ter skoraj drsala odišla proti domu.

Po Kozjem Repu pa se je urino, biskovito raznesla za zlasti za mladi svet prežalostna novica. Šla je urednih perot od hiše do hiše ter se zaletela tudi v premo-gnikove rove.

Tako je prišla tudi Janezu na uho.

"Janez, Lovrene je zbolel", mu naznani Strnadov Tone z žalostnim usmehom.

"Kaj mi ne poveč!" se začudi Janez in kos kruha mu pade iz rok, ker je bilo ravno opoldne takrat. "Lovrene zbolel, pravil", je še pristavil pobiraje kruh in nič več ni spregovoril tisti po-poldne. Preveč je imel opraviti z upajočimi mislimi.

"Lovrene je zbolel", je mislil Janez potem kopaje črni premog s kramponom. "In če umre star Lovrene, potem ne bo nobenega godec v našem kraju. In komu zapusti harmoniko? In če bi jo meni", se zasveti svetla iskrice porajočega upanja prav tam v koticu njegovega sreca. "In če bi jo meni?" Ali Lovrene me ne po-zna dobro. "Nikoli nisem plesa pri Zupanovih ob sobotnih večerih. Takrat, tisto soboto me je videl! Morda si me je zapomnil Gotovo si me je. V nedeljo ga grem obiskat. In, in poprosim ga, prav lepo ga poprosim za harmoniko. In zagotovo mi jo da Potem bom pa jaz — godec."

In urno in silno mu je utri-palo sre ob tej misli in močnejše ir hitreje je udarjal s kramponom v trdo skalovje črnega premoga Marjanin sin.

In upal je in se bal...

Po tvornicah so ostro zahrnele sirene. Delavci so ponetaeli svoja orodja iz rok. Oblekli so suknje ter se usuli iz temnih podzemskih rorov vsi začernili liki črnili pogovarjajo se živilno o bolezni starega Lovrenca in srečevajo svoje tovariše, ki so šli na ponoč no delo.

Bilo je ura sedem zvečer.

Tudi Janez je vrgel kramp iz rok ter hitel z oljnato svetliklo iz rova naravnost domov.

"Mati, Lovrenc — godec je zbolel", reče stopivši v stanovanje svoje bolne matere.

"E, starost, starost ne prizna-nikomur", de mati mirno.

"Ali kar tako nagloma?", meni Janez čudec se materini mirnosti.

"Star človek stoji vedno z eno nogo v grubu."

"Saj je mogče, da še ozdravi!"

"Če začne bolezni lasati sta-rega človeka, se ji težko ubra-ni."

"Ali mislite, da res?", vzklikne Janez vzhicieno naglas. "To je grdo, da mu želim smrt", si očita samprisebi. "Potem pa bo cel Kozj Rep brez godeca", hoče povrati svoje misli.

"Tem boljše", de mati povsem

mirno. "Vsaj ne bo miadi svet več tako zapravljai pri Županu."

"Advent mine kmalu in po Novem letu pride predpustni čas. Kdo bo godec fantom in de-kletom takrat?" je govoril Janez nekakor samprisebi.

"E, ne beli si radi tega gla-ve, Janez. Ti že prebijes brez Lovrenca. Saj vendor ne plešeš rad!"

"Tisto je že res. Ali kam pa dene Lorene harmoniko, če umrej? Meta ne zna vendor —"

"Tudi to te naj ne skribi! Lovrene že napravi tako, da bo prav", mu seže vendar v besed

"Kaj ko bi?", reče Janez ali takoj prekine samegase ske-nivši, da ne pove materi danes vseh svojih misli.

"Kaj misliš?" vpraša mati skoraj vznemirjeno.

"V nedeljo obiščem Lovrene", de mirno Janez prikrije prav dobro svojo razburjenost.

"Bolnike obiskavati je lepo delo krčanskega usmiljenja. Za-to le pojdi v nedeljo k njemu! Saj se vrneš kmalu, kaj ne!"

"Da, mati. Eno uro in pol tja in ravno takoj nazaj" računa Janez, "in nekaj časa tam, tako okoli štiri ure zmudim vsekakor."

In minila je Janezu četrtna noč, polna lepih sanj o pastirskih piščalkah, o punčki Mieki, o sobotnih večerih pri Županovi — in njegovem godčevanju v predpustem času. Vrstile so se prekrasne sanje, logodek za dogokom tanakno tak, kakor si je zelo v hrepenuo Janezo-vu sreco.

In z besedami Županove punē-ki Mieke "Vstvarjen si kakor za godeca" na ustnah se je pre-budil, z mislio o godčevi smrti se je opravljai in s trdnim ske-pom, da hoče biti naslednik godeca Lovrenca, je šel Janez na delo.

Tam notri, v tistih temnih in vlažnih, podzemskih rovih si je snoval zlato bodočnost. V tem sladkem sru mu je urno poteka-ja ura za uro, bliskovito hitro

minil tisti petek, minila njegova noč, in mlado, ali čmerikovo ju-tro je rodilo tisto soboto pred nedeljo vseh svetnikov. In vle-kla se je ta sobota kakor cela večnost!

Nestrpno je čakal Mar-janin sin sirenina piska zvečer. Koprneče je zaspal v soboto zvečer in hrepencje in boječe-vstal Janez tisto jutro na dan Vseh Svetnikov.

Zares brhek fant je bil Janez tako-le v nedeljski obleki, ko je stal pred farno cerkvijo pomen-kujoč se s fanti tovariši in po-mežkujoč mimoidočim dekletom. Posebno je pazil, da je imel klobuk nekoliko potisnjen na stran. Kajti dobro je vedel, da mu ta-ko zelo dobro pristaja. In tudi Županovi Mieki je bilo to prav povšeč. Nikdar ni šla po deseti naši kar tako ravnodušno mimo njega. Vselej ji je znaunilo lepo lavo oko mimo Janezovega, potem se pa sramežljivo povesilo k tlotu.

Posebno skrbno se je napravil danes, na Vseh Svetnikov lan. Saj pojde popoldne k bol-nemu godecu Lovrenemu na obisk.

In zares se je odpravil ob eni popoldne proti Lovrenčevi hiši, ki je bila kako poldrugo uro od Kozjega Repa.

Sel je hitro. Bal se je in upal, igibal in snoval načrte.

"Ce unre Lovrene, potem do-bim harmoniko, potem bom godec", si je živo mislil med potjo. "Ce ozdravi, je ne lobim in spet bom hodil danna-dian v črne rove kopat premog, n — nikdar ne postanem godec."

Zgrozila ga je ta misel, cetero je hitro prepečila spet epa. "Lovrene mi zapusti har-moniko, in godec bom poskočni-ja pri Županovih mladien lju-lem, da ho kaj! Pari se bodo vr-teli, in denar se mi bo kar sipa-l v žepa. Dobro bo materi in naj-bojši meni. In predpustom bom vsak dan videl Županova. Lepo, zares lepo bo moje živiljenje — ko bom godec."

In vzevetela mu je najbjuej-nejsa pomlad v koprneči duši.

Tedaj se prikaže precej velika hiša godeca Lovrenca tam na zadnjem ovinku.

Lovrenc je bil že zelo star. Imel jih je že okoli sedemdeset na hrbtni. Bil je neoženjen in je imel samo še svojo sestro Meta.

"E, starost, starost ne prizna-nikomur", de mati mirno.

"Ali kar tako nagloma?", meni Janez čudec se materini mirnosti.

"Star človek stoji vedno z eno nogo v grubu."

"Saj je mogče, da še ozdravi!"

"Če začne bolezni lasati sta-rega človeka, se ji težko ubra-ni."

"Ali mislite, da res?", vzklikne Janez vzhicieno naglas. "To je grdo, da mu želim smrt", si očita samprisebi. "Potem pa bo cel Kozj Rep brez godeca", hoče povrati svoje misli.

"Tem boljše", de mati povsem

Lovrenčev oče je bil imeniten mlinar in trden posestnik ob-enem. Tudi Lovrence, je izučil za mlinarja ter mu izročil vse svoje premoženje. Sicer ni bilo bogove kako obširno, ali vendor se je lahko držalo do deset glav goveje živine in tudi ravno toliko prasičev se je zredilo, če je bila dobra letina.

Lovrenčeva sestra Meta je do-bila tristo goldinarjev dote. Ker ni bila preveč lepa, in ji je bilo več za svelte rajnče kakor za le-pega ženina, je ostala stará de-vica do danes ter gospodinjila na bratovem posestvu.

Izven je bil Lovrence kakor smo že povedali mlinarstva. Ali nikoli mu ni bilo dosti do tega posla, še manj pa po očetovi smrti.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

Tako je postal Lovrence godec. Nič več ni mlinaril in ne kneto-val. Godčeval je ter se norčeval iz svojih mladih let. Meta mu je pa gospodinjila skrbno, da sko-puško, ter se brigala najbolj za ženice, ki jih je prinesel vsako soboto Lovrence domov. Zjutraj jih je štela, opoldne, popoldne in bogve kolikor tudi zvečer.

In tako so se naseliči pokljivki v zapuščeno malnico. Njihovi domovi so se mnovili od leta do leta boljinbolj in malnica je bilo prav razburjen in obnovljivo.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne. Veseli me le kraljevski običaj, ki je vseh zelenih.

"Meta", je dejal kmalu po-tem svoji sestri. "Kupil sem da-nes harmoniko, vidiš, lepo, novo harmoniko v mestu in poprodal oba gozdčka, vse njivice in ži-vino. Mlinariti ne maram več, kmetovati tudi ne.

Zadnja novost.

Humoreska iz življenja časnikiarjev. — Priredil G. P.

Izdajatelj lista "Argus", Mr. Crocker je udaril s plesko rako na par pred njim ležeči, oprimih pisem.

"Tu poglejte, Tradler! Vsa dan ne bombardirajo s takimi dopisi! Van bom čital, kaj pišejo mesečanke in mesečam. Ne, ne bom van čital; sem že napol mrtev! Se kap me bo zadeba. In tega vsega ste krivi vi, Tradler! Ali pa mislite, da bo šlo to tako naprej? Saj nisva skupaj zrasla, midva... Vsaki dan van lahko dan breo! Pri "Argusu" je prostora le za ljudi, ki kaj znajo. Ali naj pustim, da pojde moj list v nič! Ali me imate za tekega moreca, da bi mirno gledal, kako me spravljate na beraško palico? Pomota, prijetelj, velika pomota! Ako ne prinesete boljši potročil, sva končana. Zopet se mora pričeti govoriti o "Argusu"! Ali ste razumeli, Tradler?"

Mladi žurnalist ni niti trenil z očesom. "Pisma, Mr. Crocker!" je rekel.

"Mi morda ne verjamete? Tu di predzni sti! Pa le utaknite van svoj cenjeni nos!"

Tradler je prečital prvo pismo ter ga vrnil Crockerju. "Dama se pritožuje, da je roman za nič. Roman ni moja stvar!" je rekel ter pogledal v drugo pismo. "Mož hoče daljše kurzno poročilo. Ali čelam morda jaz kurzna poročila?"

"Ali kar pride sedaj! — — je vzkliknil Mr. Crocker škodoželeno. "To gre gotovo na vaš naslov. Ali se ne pričenja: 'Vaš urednik za lokalni del mora biti največji osel celega sveta', je čital Tradler. 'In največji lažnjivec in slaper. Kar piše, je ali nemuno, da se morajo smejati celo otroci, ali pa tako nemuno skupaj, zlagano in seslepjeno, da bi se sramoval kaj tudi najbolj zakrnjeni ludodelec."

Crocker se je čudil, da je čital njegov urednik ta stavki čisto mirno, da celo s povdankom. "Pisimo nisan nikakega podpisa, a kljub temu vem, kdo ga je pisal!", je rekel Tradler. "Mož poznam, — Mr. Jenkins je, trgovec z lesom. 'In to pisanje', je rekel ter vzel v roko četrto pismo, je tudi od njega. Le nekoliko je popačil pisavo a mene ne bo varal. Jenkins je moj sovražnik ter želi, da bi šel jaz proč od tu."

"Češa vsega ne veste!" se je rogal Crocker. "Seveda, izgovor je dober. Ako je Mr. Jenkins vaš sovražnik, — tem hujse. Zakaj si delate odlične mesečane za sovražnike?"

"To je osebna stvar", je odvrnil Tradler. "In moje osebno mnenje o Mr. Jenkinsu je, da ni nikjer najti bojazljivejšega lumnika kot je on."

Predno je mogel Mr. Crocker kaj odgovoriti, je mladi urednik že zopet odšel v svojo sobo.

Vedel je sedaj, da mu ne bo pri "Argusu" dolgega obstanka več. Odkod vzeti senzacijsko potročilo, kakoršni je hotel imeti Crocker! Mesto je bilo še majhno in prebivalce je že tako obilala civilizacija da so jim pričeli rjaveti revolverji, da niso linčali nobenega konjškega tatuve ter misili edinole na nabiranje dolarjev. Novi Šerif je bil polegtega še presneto strogo gospod, ki je bil pregnal iz svojega okraja skoro vse zrele ptice.

A ne le ludodecem, tudi njeni Juliji Tradlerju, je bil šerif hud gospod. Na vse kriplje se je branil, da bi postala njegova Jenny in imenovani Julij parček, kar sta si mlada dva oba želela.

Stari je imel razven vaznega urada tudi preečino premoženja ter je bil mnenja, da mora pri pametni ženitvi priti denar k dežurju.

Zastonj je iskal Tradler v oklici skrite srebrne ali demantne rove, da bi postal naenkrat milijonar. Nobenega ni mogel zalediti.

Medtem pa se je ne zavno lepi Tobias Jenkins seznanil s Šerifom z očividnim namenom, da postane njegov zet. Jenny sieer ni mogla trpeti snubač, tembolj pa je ugaljal očet, ki je hvalil trgovske zmožnosti Jenkinsa ter že rekel, da bo z delom svojega premoženja postal tudi njegov družnik. Boljše po njegovem mnenju ni bilo mogoče naložiti kaptala.

Vse to je šlo Juliju Tradleru sedaj že enkrat po glavi in bil je knjigovodjo. Priznal je, da je tvrdka že dalj časa bankerotna. Jenkins je lahkoživec, vse zapravil. Slaba vest! Zato jo je popisi primernejši opravila ter stremeti, da tem da čimprej je lahko mudi svoji izvoljenki udobno domovanje. Gospoda Šerifa pa bi bilo treba čisto enostavno postaviti pred dejstvo.

Krog njegovih ustnie je zaigral smehljaj.

Nenastin Crocker pa naj bi imel še svojo zadnjo senzacijo. S tem naj bi ga ohranil v prijazni spominu in on pa še nekdo drugi! Jutri ob tem času, ko bo on že davno preko sedem gora naj bi celo mesto govorilo o tem.

Napočila je druga ura prihodnjega jutra. Mestec je še počivalo. Globoka tišina povsod. Letiskarni "Argusa" so rotopal stroj.

Tedaj pa je prihitek Tradler v prostor. V rokah je držal rokopis.

"Stojte! Se eno važno vest." "Ali mora noter?" je mrmral mašinist.

"Mora noter, na vsak način! Izvadne važnosti... Razprtimi črkami! Na videni mestu!"

Stavek je že vzel rokopis v roko ter odšel z njim k stroju.

Notica se je glasila:

Ponesrečen držen ulom. Kakor smo ravno sedaj, ob drugi urki počeli, so predzni ptički obiskali urad firme Jenkins, kar pa ni bilo namenjeno osebi imenitja, temveč njegovi blagajni. Opremljenim z najmodernejsim učilnim orodjem se je v kratkem času posrečilo odpreti blagajno. A njihov triinštobrojno uspešen del se je izpremenil v uspišlost. Mesto pričakovanih bankovev in mošenj z zlatom niso mali ničesar, prav ničesar. V nekem prednem skrito anonimno pismo, naslovljeno na izdajatelja našega lista, se jih je zelo prema vredno, da bi ga vzel s seboj. Raditega so ga lepo pustili na mestu. Brez najmanjšega plena se so priporočili in ko je Mr. Jenkins pozno v noči prišel iz gostilne domov, so ti ptički že zdavnaj odleteli. Upati je, da pa je konečno vendar v roki pravice..."

Doečim so tiskalni stroji roponali naprej, se je zuanj pričelo svetlini in napočil je dan.

Tradler je sedel v nekem kotučkalnicu na kolodvoru s kovčem poleg sebe. Ravn je primel raznašalec še sveži črtis "Argusa".

Cital je list, čital lepake na stenah in konečno je manjkalo še pol ure do odhoda vlaka. Sedaj si mu je zdela vsaka minutu večnost.

Prihajali so ljudje, ki so istako hoteli na vlak. Vesel je bil, da jih ni poznal... Še četr ure! Sedaj že lahko misli na odhod.

Odrla so se vrata vrata in skozi čkalnico je drvil na peron neki možki.

Tradler je strmel se na njim. Ali ni bil to Tobias Jenkins? Ali ga morda išče? Ga-li že zasledujejo radi notice?

No, lep prizor lahko nastane iz tega! Javen pretep! A pokazal bo, da ima mož peresa lahko trše roke kot pa trgovce z lesom.

Prijel je svoj kovčeg, da se tudi on napoti na peron.

V tem trenutku pa so vstopili trije možje, na čelu jih je Šerif.

Tradler je malo obledel. Njemu je namenjen obisk, preprečiti se hoče njegov odhod.

Tudi Šerif ga je takoj zapazil ter stopil k njemu.

"Vi tukaj, Tradler? Tudi že tako zgodil na nogah? Povejte — ali se morda srečali Jenkinsa, Tobija Jenkinsa!"

"Malo poprej je šel tu skoz ter se mora nahajati na peronu."

Šerif je pomignil svojim spremjevalec. Odhitela sta na peron.

Slišati je bilo živje lokomotive in na postajo je pridržal vlak.

"Sem bil že pokonek ko je prišel vaš "Argus", Tradler. Čital sem vest o ulomu pri Jenkinsu ter odšel takoj tja, da protokoliram dejanski položaj. Jenkins je še spal. Pustim ga zbuditi, ker sem hotel videti blagajno. Prepolgo je trajalo; sem odpri pisarno. Blagajna nedotaknjena, nobenega sleda o ulomu. Čakoma na Jenkinsa. Ni prišel, pač pa njegov knjigovodja. Skoro bi omedel, ko nas je zapazil. Zdela se mi je sumljivo. Pustim odpreti blagajno. Vsi predali prazni, prav kot ste pisali. Nič denarja! Knjige — vse mesečana. Pošljem še enkrat po Jenkinsa. Hlapična je rekla, da je moral gospod ne-

nadno odpotovati. Zaslism nato še enkrat po glavi in bil je knjigovodjo. Priznal je, da je tvrdka že dalj časa bankerotna. Jenkins je lahkoživec, vse zapravil. Slaba vest! Zato jo je popisi primernejši opravila ter stremeti, da tem da čimprej je lahko mudi svoji izvoljenki udobno domovanje.

Tradler se je smejal. "Od tu!" in pokazal je konec svojih prstov.

"Neverjeten človek ste! Sieer sem vam pa hvalezen. Bi dal v par dneh Jenkinsu 50.000 dolarjev. Dečko bi jih tudi pognal. Bon nažil sedaj dena: bolj previdno."

"Imam dober predlog", je rekel Tradler suho. "Dajte teh 50.000 dolarjev hčerkici kot doto."

"In hčerkico vam?"

"Kome drugemu pa?"

Serif ni takoj sprejet predloga, a sprejet ga je vendar in sedaj je solastnik "Argusa" in kot tak pošilja svojega prijatelja in kolega Crockerja na lov za novicami.

"Tedaj pa je prihitek Tradler v prostor. V rokah je držal rokopis.

"Stojte! Se eno važno vest."

"Ali mora noter?" je mrmral mašinist.

"Mora noter, na vsak način! Izvadne važnosti... Razprtimi črkami! Na videni mestu!"

Stavek je že vzel rokopis v roko ter odšel z njim k stroju.

Notica se je glasila:

Ponesrečen držen ulom. Kakor smo ravno sedaj, ob drugi urki počeli, so predzni ptički obiskali urad firme Jenkins, kar pa ni bilo namenjeno osebi imenitja, temveč njegovi blagajni. Opremljenim z najmodernejsim učilnim orodjem se je v kratkem času posrečilo odpreti blagajno. A njihov triinštobrojno uspešen del se je izpremenil v uspišlost. Mesto pričakovanih bankovev in mošenj z zlatom niso mali ničesar, prav ničesar. V nekem prednem skrito anonimno pismo, naslovljeno na izdajatelja našega lista, se jih je zelo prema vredno, da bi ga vzel s seboj. Raditega so ga lepo pustili na mestu. Brez najmanjšega plena se so priporočili in ko je Mr. Jenkins pozno v noči prišel iz gostilne domov, so ti ptički že zdavnaj odleteli. Upati je, da pa je konečno vendar v roki pravice..."

Dve žrtvi.

Kansas City, 1. jan. — Novoletno praznovanje sta morali tukaj plačati dve osebi s življem.

Franka L. Grolla je pri neki plesni zabavi zadeva srčna kap, agent George H. Bollman je pa tako nesrečno padel po stopnicah, da se je ubil. Poklicni zdravnik je zamogel konstatičati samu smrt.

Doečim so tiskalni stroji roponali naprej, se je zuanj pričelo svetlini in napočil je dan.

Tradler je sedel v nekem kotučkalnicu na kolodvoru s kovčem poleg sebe. Ravn je primel raznašalec še sveži črtis "Argusa".

Cital je list, čital lepake na stenah in konečno je manjkalo še pol ure do odhoda vlaka. Sedaj si mu je zdela vsaka minutu večnost.

Prihajali so ljudje, ki so istako hoteli na vlak. Vesel je bil, da jih ni poznal... Še četr ure! Sedaj že lahko misli na odhod.

Odrla so se vrata vrata in skozi čkalnico je drvil na peron neki možki.

Tradler je strmel se na njim. Ali ni bil to Tobias Jenkins? Ali ga morda išče? Ga-li že zasledujejo radi notice?

No, lep prizor lahko nastane iz tega! Javen pretep! A pokazal bo, da ima mož peresa lahko trše roke kot pa trgovce z lesom.

Prijel je svoj kovčeg, da se tudi on napoti na peron.

V tem trenutku pa so vstopili trije možje, na čelu jih je Šerif.

Tradler je malo obledel. Njemu je namenjen obisk, preprečiti se hoče njegov odhod.

Tudi Šerif ga je takoj zapazil ter stopil k njemu.

"Vi tukaj, Tradler? Tudi že tako zgodil na nogah? Povejte — ali se morda srečali Jenkinsa, Tobija Jenkinsa!"

"Malo poprej je šel tu skoz ter se mora nahajati na peronu."

Šerif je pomignil svojim spremjevalec. Odhitela sta na peron.

Slišati je bilo živje lokomotive in na postajo je pridržal vlak.

"Sem bil že pokonek ko je prišel vaš "Argus", Tradler. Čital sem vest o ulomu pri Jenkinsu ter odšel takoj tja, da protokoliram dejanski položaj. Jenkins je še spal. Pustim ga zbuditi, ker sem hotel videti blagajno. Prepolgo je trajalo; sem odpri pisarno. Blagajna nedotaknjena, nobenega sleda o ulomu. Čakoma na Jenkinsa. Ni prišel, pač pa njegov knjigovodja. Skoro bi omedel, ko nas je zapazil. Zdela se mi je sumljivo. Pustim odpreti blagajno. Vsi predali prazni, prav kot ste pisali. Nič denarja! Knjige — vse mesečana. Pošljem še enkrat po Jenkinsa. Hlapična je rekla, da je moral gospod ne-

Montreal nima vode.

Montreal, Ont., Canada, 1. jan. — Mestu bo v najkrajšem času zavrnjalo vode, ker se je veliki rezervar skoraj čisto posušil.

Kontrolna oblast je poklicalna na pomoci Montreal Water & Power Co. Prebivable so imeli danes samo podrgovo uro odprt vodovod.

Pri drsanju utonil.

New London, Conn., 1. jan. — 17letni Cyrus W. Brown iz Broad St. se je danes popoldan drsal na ledu, ki se mu je kar naenkrat udrl. Čeravno so bili ljudje takoj na lieu mesta, ga niso mogli rešiti. Proti večeri so ga našli mrtvega.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V DRŽAVAH.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIK:

Predsednik: JOHN GERM, Box 57, Braddock, Pa.
1. Podpredsednik: MICHAEL KLOBUCHAR, 115-117 St., Calumet, Mich.
II. podpredsednik: ALICE BALANT, 112 Sterling Ave., Barberville, O.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrl so v Ljubljani: Maria Amalija Horček, usmiljenka, 44 let. — Fran Zverger, dinar, 38 let. — Rudolf Tavčar, hiralec, 15 let. — Ivan Pujzdar, delavec-hiralec, 71 let. — Terezija Hribar, domestica, 53 let. — Ludovik Poškar, pisarniški pomočnik, 42 let. — Uršula Kregar, užitkarica, 3 let. — Ana Rupar, žena želeskega mizarija, 53 let. — A. Jajc, žena skladisnega delaveca, 2 let. — Helena Praprotnik, hči inžijevanje, 7 let. — Viktorija Wildman, brivčeva hči, 4 leta. — Jarjeta Buseti, gostja, 66 let.

Smrt starega lovca. 80letnega starega Španca (Jurja Ursle) z Stranj gotovo poznava vsak lovec, ki je kdaj prišel v revirje nad Kamnikom. Bil je neutralnji lovec; ki ga ni manjkalo pri obenem lovu, dasiravno mu je na staru leta že začel odpovedati osluh. Še laško zimo je šel z domami na Planino in prav nič mu trmina ni delala težav. V nedeljo 7. dec. dopoldne se je podal na staršek z večjo lovsko dražbo.

Siroki žleb, Razdelil je, kakor onavadi, brakirje in odšel na rest. Ko so loveci obšli prvi hrib, so se približali Špancu, je pa le mal mrtv vznjak, kakor bi spal. Tako je končal nas Nestor v krami naravi pri najljubšem opravljanju svoje življenja. Obilino močne je izkazala 9. dec., zadnjo napozabni lovski korenini.

Umrl je 15. dec. v Krnju Marije Markič, vpojeni župnik triske skofije. Rojen je bil dne 19. sept. 1843 v Goričah, v mašniku osečen dne 4. avg. 1870.

Umrl je v Zagorju na Krasu latiju Fatur v starosti 79 let. Bil je župan v Zagorju 33 let.

Umrl je v Doljeni vasi pri kramci mati odonotnega župnika Franca Verhovška, Ana Verhovsek.

Umrla je na Viču 17. dec. v 75. letu svoje starosti Antonija Površ, roj. Gregorane, svakinja dr. avnjega in deželnega poslanca F. Povšeta.

Umrl je v Kočevju posestnik in grovec z usnjem Karol Braune, star 77 let.

Vremski Britof. Iz Idrije je 12. dec. odšlo z raznim orodjem na domoč ponesrečenjem v Vremskem Britofu. Dne 15. dec. je doba brzozavna naloga rudniškemu adzdravniku dr. Stveraku, naj nekoj pride z raznim zdravniškim rodom in oveznim tja. Odpeljal se je z njim ob 11. uri zvečer udinski nadkomisar Kropča, 16. dec. so prišli do ponesrečenja. Dobili so 11 mrtvih in dva živa, na sicer enega Slovence in enega druga. Oba sta bila že nezavestna, nekaj je govorita.

Ponesrečil se je 13. dec. v tovarni na Savi na Gorenjskem 21-letni tovarniški delavec Anton Koželj, rojen v župniji Mirna na Dolenskem. Pri ludem sunku si je ob želesnem vozišču tako udrl v tem koš, da je čez šest ur v tovarniški bolnišnici na Javoriku umrl.

Pčari na Bledu. Tu so se zopet godili požari. Dne 14. dec. med 5. in 5. uro zjutraj je zgorel hotel "Austria" na Mlinem, last Andreja Tollazzija. Gospodar se je nahajjal v Graedu. Hotel je bil izrazen. Pogorelo je podstrešje in opremljene sobe. Skoda znaša skroglo 15,000 kron. Dne 15. dec. jutri je do tal pogorela lesena delavnica tesarskega mojstra Janeza Kokalja v Gradu. V obeh slučajih se sumi, da je bil ogenj umrl.

Pčar. V župi posestnika Ivana Megliča pri Sv. Ani pri Tržiču je nastal ogenj, ki je uničil poslopje in devet stotov sena. Skode je 600 kron. Naslednjega dne je pričeli greti delavnica posestnikov Fr. Čerman in Ivan Ahačič pri Sv. Ani. Ogenj pa so pravočasno posilili, tako da ni bilo mnogo škodi. V obeh slučajih so začiali.

Lahkoživka. 24letna Štefaniča Čepkova iz Košane je pred nekaj leti prišla v Trst ter se tam učila pohotnosti. Bila je v raznih delavnicah in je tam tudi policiji po predletni izkušnji tam ne pušla preeč posla. Napisala je, da seča več večjih svot gotovega delnarja. Boljše breme si je naložil v župnišču, kjer si je od nenevzročega hlapec izposodil obleko, ki jo bo pa najbrž pozabil vrniti. Dekle je pa pred kazenskim sodnikom trdila, da ne bode nikoli Pri po domače Volavčniku v Grada, kar ji je pripomoglo, da baljivesi je hišni hlapec padel iz "petra" na skedenj. Po posebnih kazni so jo pa preselili v prisilno delavnico v Lankovice na spodaj ležeči krevelj. Fant bo težko okrevl.

Štadinska ciganska dvojica. Te sta prišla h kajzarici Katarini 30letno Opanovo gospodinjo na

Gornjem Bregu. Umrla je dve urí čer peč. Pri tem mu je pa padel po porodu. Obupan mož je šel že kos lončene cevi na glavo tak, ob 5. urí zjutraj v Beljak po ne- da se e zgrudil nezavesten in obkaterega zdravnika, iskal cel do ležal v mlaki krvi. Sedaj je že deboldne, a nobeden ni mogel priti loma okreval.

Nereča. V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Težka poškodbota. Kočar Franc Kurent iz Kosez pri Vodiceh se pred nekaj dnevi sprl z nekim fantom, ki ga je pa v pretepu udaril s polenom po roki s tako silo, da mu jo je ziomil.

ŠTAJERSKO.

Iz Gradca. Po mestu je silno razširjenje davic. Vsak dan se pojavljajo še novi slučaji. — Zadnji čas se izvanredno pogosto dogajajo tativne in vlomi. Ponoči od 7. na 8. dec. so tatje vlomini na petih različnih mestih. Žetve pa niso imeli nikjer posebne. Najbolj je oškodovan nek mesar, ki mu je bilo ukradenih 30 kg svinjske mesa.

Iz Maribora. V Cirilovi tiskarni sta obhajala Edvard Jonas in Boštjan Ferl 40letnico svojega tipografskega delovanja. — V Mariboru je bilo sedaj po vrsti obsojenih mnogo postrežnic, ki so kradle. Dne 8. dec. je bila zopet obsojena 19 let stara Štefaniča Potočnik na tri mesece težke ječe, ker je neki gospod ukradla oblike za 89 kron.

V Murški dolini na Zgornjem Štajerskem je padlo mnogo novega snegca. Na Spodnjem Štajerskem imajo jasno in mrzlo vreme. Sneg je po dolinah in zlasti v osnovnih legah popolnoma skopel.

Bauernschreck na bizejškem gradu. Ne leva, tigra ali celo eksekutorja, pač pa krasno mačko je ujel v železo 14. dec. zjutraj v rovih pod bizejškim gradom lovec kneza Windischgrätzca gospod Gregor Lamut. Mačka tehta 6 kg 52 dkg in je dolga od konca repa do gobca 89 centimetrov.

KOROŠKO.

Vernbeg. Kakor povsod drugod, se tudi pri nas šeli ljudstvo v Ameriko in tudi drugam ter se je zadnja 4 leta izselilo kakih 30 do 35 oseb v Ameriko. Vzrok izseljevanja si je lahko tolmačiti. V prvi vrsti pač draginja, oče ali 5 otrok ne more toliko zasluziti, da bi mogel svojo družino dostojno oskrbeti in gre iskat srečo v Ameriki; marsikateri jo najde, marsikateri se je pa tudi stokrat že kesal, da se je tam ustrelil, menda zavoljo neke ženske, Josip Ebner, sin železničarja dela delave na Hombergu. Bil je drugo leto pri vojakih. — Filip Janšek, najemnik Vitrnikove kmetije, je pijač padel raz voz tako nesrečno, da si je raztegnil hribični mozeg. Umrl je v grozno željelinah 5. dec. Kralj alkohol je zopet pokazal, kako zna osečiti svoje častilce in njihove družine. — Ne isčite, ker ne boste našli več podobanja in pozlatarja Janeza Goleša, Umrl je v bolnišnici v Slov. Gradeu in bil tam pokopan.

Geselnava. Dne 4. dec. smo spremili k zadnjemu počitku po domače Šajternikovega očeta Alojzija Kap. Domaci pevci so mu v zadnji slovo zapeli doma in ob grobu dve ganljivi žalostinki. Pač hudo gospodari v naši vasi bela žena, kajti umrl je v pičo dveh letih deset oseb, med njimi štirje gospodarji, vrli narodnjaki, in še skrbni gospodinji.

Vogrče. Tukaj je umrla Svojnikova Tončka, stara šele 17 let; ugrabila jo je neizprosna jetika.

Kazaze. Smrt je pobrala Uštarjevo očeta, najstarejšo osebo v našem kraju. 13 let je bil vdovec, 50 let gospodar, 83 let pa romar v tej solni dolini. — Letina je bila letos pri naši srednji, zato, ker so nekateri vrste poljskih podelkov obrodile po navadi, nekateri nad navado, nekateri, zlasti rž in ajda, pa tudi pod navado.

Strmec. Velika nesreča je zadevala Premisljenikovo družino. Sele pred kratkim je umrl oče; te dni pa se je sam usmrtil njihov edini sin, šele 36 let star. Dobili so ga ustreljenega v mlinu. Vzrok samomora ni znan. Najbrž se mu je bilo omračil um.

Sinčaves. Splošno znani ljubitelj žganjskega glazika, v Vogljah stamujoči FL T., se ga je povodno smrtil Kapusa v Sinčavem zopet dobra nalezel, tako da je pijač zunaj obležal. Ob tem se je bil močno prehladil ter zbolehal na vnetju pljuč. Prepeljali so ga v celovško bolnišnico, kjer je pa že drugi dan umrl kot žrtev prekleta žganja.

Skocjan v Podjuni. Te dni je izvrševal nepoklican "revizor" svoj uzmivočni posel na naši podladi pohotnosti. Bila je v raznih delavnicah in je tam tudi policiji po predletni izkušnji tam ne pušla preeč posla. Napisala je, da seča več večjih svot gotovega delnarja. Boljše breme si je naložil v župnišču, kjer si je od nenevzročega hlapec izposodil obleko, ki jo bo pa najbrž pozabil vrniti. Dekle je pa pred kazenskim sodnikom trdila, da ne bode nikoli

našli sponnilo nove zdravnike, ker se rada malo pogrela, ker je zmanj mraz. Ciganski par pa se je presneto malo brigal za mraz. Delala jima je denarnica v nekem predelu. Brez gospodinjinega dovoljenja sta si jo prilastila, nakar sta pobegnila. V Jermančini hiši sta pustila le mraz.

Težka poškodbota. Kočar Franc Kurent iz Kosez pri Vodiceh se pred nekaj dnevi sprl z nekim fantom, ki ga je pa v pretepu udaril s polenom po roki s tako silo, da mu jo je ziomil.

Štajersko. V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in stroj odredilo po porodu še operacije, a na že prst na roki ubogemu, pridne potu v mesto, komaj četri ure od mu mučenja.

Tržaška "Edinost". V Črničah sta se dva vega zdravnika, dr. Detele, ki je otroka igrala pri slalomrejnici, res prišel, toda zman! Treba je Deklica zavrti kolo in

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

"Kaj Vi, jekleni mož, popuščate?" de smeje mačeha gospa Harvilove. "Tudi Vi podležete čara tega nepremagljivev!"

"Zares sem se že misil vdati kakor Vi pravite. Skorajda sem se zardel, tako me je sram", de Ferrand grofici ter se potem obrne proti baronu rekoč: "Prav res je nemogoče. Nikakor ne dopustim, da mi napravite spet kako budalost, gospod baron. Imam se namreč vedno za jeroba svojih klijentov."

"Oh, puritanec! Vidite puritanca!" de grofica Orbigny.

"Slopih pa govorite z gospodom Petit-Jeanom o tej stvari. Seveda sem prepričan, da bo ravnotako misil kakor jaz in ho rekel tako kakor jaz, namreč: ne!"

Gospod pl. St. Remy je odšel v strastnem obupu.

Po kratkem prevdarku je rekel samprisbi: "Moram!" potem pa ukazal svojem kočijažu: "V hotel, kjer biva Leuenayski!"

St. Remya zapustimo sedaj ter se vrnimo spet v notarjev kabinet, kjer sta se pogovarjala notar in mačeha Harvilove žene.

III.

Oporoka.

Mogoče je bralec že pozabil, da je prav dobro opisala gospa Harvilova svojo mačeho. Zato pa ponovimo, da je grofica Orbigny majhna, suha, blordinka, ima skoraj hele obrvi in okrogle svetloplave oči. Govori sladko. Pogled ji je hinavski, njen vedenje priliznjeno in zahrtno.

"Zelo ljubeznični mladenič, gospod pl. St. Remy!" de gospa Orbigny Jakobu Ferrandu, ko je odšel baron.

"Zelo ljubeznični. Toda govorita o najinih opravkih. Pisali ste mi iz Normandije, da me želite vprašati za svet v zelo važnih zadevah."

"Ali niste bili še vedno moj svetovalec, odkar mi je Vas nasvetoval dobrski doktor Polidorji? — Apropos, imate li kako veste ed njega?"

"Niti enkrat mi ni pisal, odkar je odpotoval", odgovori notar zelo malomorno.

Omeniti moramo namreč, da sta drug drugemu lagala na delo. Notar je namreč pred kratkim govoril s Polidorigom ter mu predlagal, naj gre v Asnieres k Martialisovim, o katerih smo že govorili. Pod imenom doktor Vincent naj tam zastrupil Lojziko Morelovo.

Mačeha gospa Harvilove je prišla v Pariz, da se na skrivajočem razgovoru s tem nizvrednežem, ki se je že nekaj časa sem skrival pod imenom Cesar Bradamanti.

"Saj pa tudi ne gre za dobrega doktorja", nadaljuje mačeha gospa Harvilove. "Gledate me z veliko nemirnostjo. Moj mož se počuti slab. Z njegovim združjem je čedanje slabše. To njegovo stanje, ki se ni tako hudo nevarno, napravlja meni velike skrbi, pa tudi njemu samemu" de gospod pl. Orbigny, ki se je jekala, ka, dar se je hotela.

"Zakaj gre torej?"

"Venomer govoriti o poslednjih določbah, o oporoki..."

Gospa Orbigny je pokrila po teh besedah svoj obraz z robeom. "To je vsekakor žalostno", odvrne notar. "Previdnost pa prav nič ne škoduje. Kako namerava gospod pl. Orbigny?"

"Tega pa ne vem. Saj veste, da ga nisem marala poslušati niti sekundo, kadar se je dotaknil te točke."

"Ni povedal nič določenega?"

"Misljam, da mi ne zapusti samo tega, kar mi dolguje po postavi, ampak — Toda ne govoriva o tem!"

"O čem naj govoriva?"

"Imate prav, nevsmiljene! Zoper svojo voljo se moram spet vrniti k žalostnemu predmetu, vsled katerega sem prišla k Vam. Gospod pl. Orbigny je tako dober, da hoče meni zapisati del svojega premoženja ter mi podariti precejšno sveto."

"Kaj pa je z njegovo hčerjo, kaj?" vpraša Ferrand s strošnim naglasom. "Povedati Vam moram, da mi je pred letem dni izročil gospod pl. Harvil vse svoje zadeve. Se-le pred kratkim sem mu kupil krasno posestvo. Vi mi poznate, kako natačen sem v svojem poslovanju. Ni mi veliko na tem, ali je Harvil moj klijent, ali ne. Meni je za pravčnost. Ce hoče Vaš mož kaj skleniti zoper svojo hčer, potem ne računajte name. To Vam povem naravnost. Odkritočeno in brez ovinkov sem ravnal še vedno in po vsodu."

"Tudi jaz sem tako. Zato sem mnogo pa tudi vedno tako govorila kakor Vi. Rekla sem mu: 'Res je, da mi prav ravnala napram Tebi. Ali to pa vendar ni še povod, da jo razdeši?'"

"Zelo resnično. — In kaj odgovori Vaš mož?"

"Odgovori mi: 'Zapustiti hočem hčerji rente za 25.000 frankov. Po svoji materi je pododeloval čez en milijon. Njen mož sam ima ogromno premoženje. Ali ne morem zapustiti ostalega Tebi, ki si moja ljubljena prijateljica, moja edina opora, edina tolza mojih starih dni in moj angel-varuh?' Te besede Vam ponavljam samo zato, da spoznate, kako dober mi je gospod pl. Orbigny. Vendar pa sem zavrnula njegovo ponudbo. Slednjie me je pa prosil, naj grem k Vam."

"Gospoda pl. Orbigny ne poznam vendar."

"Pa on Vašo poštenost."

"Zakaj je Vas postal ravno k meni?"

"Hotel je napravil konec mojemu obotavljenju in pomislkom. Rekel mi je: 'Ni mi na tem, da govoris z mojim notarjem. Morebiti bi si mislila da bi uredil to zadevo preveč meni v prilog. Hočem biti zadovoljen z mnenjem in ukrepom tistega roža, čeprav pravčnost se rabi že v pregorih. In to je gospod Jakob Ferrand. Ce vidi, da bi bila mogoče Ti užaljena, ne govorita več o tej zadevi.' — Temu sem se podvrgla in tako ste Vi sedaj najni sodnik. 'Ce odobrava mojo namero', se pristavi moj mož, 'potem mi pošljem pooblastilo, da more prodlati v mojem imenu moje rente. To sveto obdrži on kot depozit. Ti pa boš vsaj tako živel na moji smrti, kakor zasluži'."

Ferrandu še niso očala mogoče nikdar tolko koristila kakor sedaj. Kajti sicer bi bila ta ženska gotovo opazila, kako so se oči zasvetile notarju, ko je izgovorila besedo "depozit."

Vkljub temu pa reče osorno:

"Clovek bi moral skočiti iz kože. To je že desetič ali enajsti, da se me hoče za sodnika, vedno pod pretvezo moje pravčnosti. Oh vsaki materi imajo ljudje to besedo na jeziku, vedno kažejo ter se sklicujejo na mojo pravčnost! Lep dobitek! Samo de-lo, skribi in neprijetnost!"

"Moj ljub, gospod Ferrand! Govorite milejše! Pisite gospodu Orbignyu! Samo še Vašega pisma pričakuje, pa Vam pošljem pooblastilo, da prodate —"

"Koliko je približno?"

"Ce se ne motim, je govoril o 4 do 500,000 frankov."

"Sveta je manjša, kakor sem pričakoval. — No — Vi ste se žrtvali za Orbignyu — njegova hči je zelo bogata — Vi nimate ničesar — rad odobravam — in mislim, da sprejmete brez vsega pomisnika njegovo ponudbo —"

"Res — mislite? vpraša gospod pl. Orbigny, ki se je dala varati po občeznani pravčnosti notarjevi kakor vsakdo, s komur je govoril Ferrand.

"Prav tako sprejemete —"

"Pa sprejemem", de Orbigny z rahlim vzduhom.

Tu poteka prvi pisar na vrata.

"Kdo je?" vpraša Ferrand.

"Grofica Mae Gregor."

"Naj počaka nekaj trenotkov."

"Jaz grem torej, dragi gospod Ferrand", de gospoda Orbigny.

"Pisite mojemu možu, ker že želi tako. Jutri pa Vam pošlje pooblastilo."

"Mu pišem!"

"Z Bogom, moj čestiti gospod svetnik —"

"Oh, Vi ne veste, kako neprijetno je sprejemati take deposite. Pomislite, kakšna odgovornost! Povem Vam, da ni strašnejšega kakor dober glas o poštenosti. Same skribi in neizmerno dela!"

"Ali ni to nič, da Vas občenjuje cel svet?!"

"Hvala Bogu! Plačila ne iščem v denarju", de Ferrand s binavskim usmehom.

In za gospoda pl. Orbigny je prišla grofica Mae Gregor.

(Dalje prihodnjič.)

Za smeh in kratek čas.

RAKI.

"Ti-le raki mi niso prav nič pogodu. Tako suhi so in imajo tako majčkene škarje."

"Mi je prav žal, milostiva! Toda za te-le solde vendar ne morete zahtevati rakov, ki bi imeli meter dolge škarje."

Najvišja domišljavost.

Mladá dama: "Mož, katerega bi ljubila, bi moral biti lep, mož, pamet in dober."

Poročnik: "E, mh, e, milostiva gospica! Mhe, e, potem pa ste pri meni naleteli ravno na pravega."

Slabo.

Zdravnik: No in kako je z aptekom; ali vam kaj tekne?

Bolnik: Oh, gospod doktor, se tisti stvari mi več ne diše, ki ste mi jih prepovedali uživati.

Najboljša prilika.

"No, gospod sošed, zakaj ste tako molčeci in zamišljenci? Govoriva rajše nekaj, da tako preživljava dolgčas!"

"Seveda. Ravno sem Vas ho-tel vprašati, bi mi-li hoteli poso-

"E, kar poskusite poriniti se mu bližje!"

ZA KULISAMI.

"Otoci, pazite, da se Vas čimprej umori na odru. Mene so zastupili že v prejšnjem aktu, in sedaj večerjam prav mirno."

HARMONIKE

bodisi kakor nekoli vrste izdelujem in popravjam po najstnijih cenah, a delo trdno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računalom po delu kakorino kdo sahava brez nadzornih vprašanj.

JOHN WENZEL,

1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

431 parnikov 1,305,819 ton.

Hamburg-American Line.

Največja parobrodna družba na svetu.

Regularna, direktna, potniška in eksprešna progna med:

NEW YORKOM in HAMBURGOM,

BOSTONOM in HAMBURGOM,

PHILADELPHIA in HAMBURGOM,

BALTIMOREM in HAMBURGOM;

oskrbljuje z največjim parnikom na svetu

"IMPERATOR".

31. četrtje dolg, 50,000 ton,

in z velikimi poznanimi parniki:

Kralj Avg. Victoria, America, President Lincoln, President Grant, Cleveland, Cincinnati, Pat-

ricia, Pretoria, Pensylvania, Graf Waldsee, Prinz Adalbert, Prinz Oskar, Boemia, Salamanca, Arcadia in Barcelona.

Najboljši ugodenost v medkrrovju in tretjem razredu,

NIZKE CENE.

Izvrstna postrežba za potnike.

Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line,

41 Broadway, New York City

ali lokalne agente.

**NEO-ZAŠČITNA
SLOVENSKA
DNEVNICA**

REGULIRANA VOZNJA

RED STAR LINE.

Dirktne črtne

do HAVRE, PARIZA, ŠVICHE, INOMOSTA in LJUBLJANE.

Poštni Ekspresni parniki so:

LA PROVENCE "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "FRANCE"

na tri vlate na tri vlate na tri vlate na tri vlate

na tri vlate na tri vlate na tri vlate na tri vlate

na tri vlate na tri vlate na tri vlate na tri vlate

na tri vlate na tri vlate na tri vlate na tri vlate

na tri vlate na tri vlate na tri vlate na tri vlate